

Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Vera Egenberger protiv Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Predmet C-414/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje — Različito postupanje na temelju vjere ili uvjerenja — Profesionalne djelatnosti crkava ili drugih organizacija čiji se sustav vrijednosti temelji na vjeri ili uvjerenjima — Vjera ili uvjerenje kao stvaran, legitiman i opravdan uvjet za obavljanje zanimanja, s obzirom na sustav vrijednosti organizacije — Pojam — Priroda djelatnosti i okolnosti njihova obavljanja — Članak 17. UFEU-a — Članci 10., 21. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)

(2018/C 200/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vera Egenberger

Tuženik: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Izreka

1. Članak 4. stavak 2. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja, u vezi s člancima 9. i 10. te direktive kao i s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da – kad crkva ili druga organizacija čiji se sustav vrijednosti temelji na vjeri ili uvjerenjima ističe, u potporu aktu ili odluci poput odbijanja prijave za radno mjesto u njezinu okviru, da zbog prirode djelatnosti o kojima je riječ ili okolnosti njihova obavljanja vjera predstavlja stvaran, legitiman i opravdan uvjet za obavljanje zanimanja, s obzirom na sustav vrijednosti te crkve ili te organizacije – takva tvrdnja mora, po potrebi, moći biti predmetom djelotvornog sudskog nadzora kojime se može osigurati da su u konkretnom slučaju udovoljeni kriteriji iz članka 4. stavka 2. te direktive.
2. Članak 4. stavak 2. Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da stvaran, legitiman i opravdan uvjet za obavljanje zanimanja iz te odredbe upućuje na uvjet koji je, s obzirom na sustav vrijednosti predmetne crkve ili organizacije, zbog prirode ili uvjeta obavljanja profesionalne djelatnosti o kojoj je riječ, nužan i objektivno te ne smije obuhvatiti razloge nepovezane s tim sustavom vrijednosti ili pravom te crkve ili te organizacije na samoodređenje. Taj uvjet mora biti u skladu s načelom proporcionalnosti.
3. Nacionalni sud pred kojim se vodi postupak između dvoje pojedinaca dužan je, kad primjenjivo nacionalno pravo ne može protumačiti na način koji je u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2000/78, osigurati, u okviru svojih nadležnosti, pravnu zaštitu koja za pojedince proizlazi iz članaka 21. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te zajamčiti puni učinak tih članaka, po potrebi odbijanjem primjene svake protivne nacionalne odredbe.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.